

זוהר ח"ב דף קיד ע"א

פקודא (מא) נתר דא להשיב אבדה • ואבתריה להשיב הגזל • אמר צוניה קרישא קביה עמיד לאהדרא לך אבדה דאבדת בגין ערב רב ודא כלה דילך דזומנא דעבדו ערב רב ית עגלא נפלה כלה דילך ההי"ד (שמות לג) וישלך מידו את הלחם • ואסמר בך לך רד הכס קא רמיז נחישו דילך בגלותא רביעאה לך כגון (בראשית יב) לך לך מארלך וגו' הכא (א) וי"ז (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר • הכא קא רמיז לך לך ג' זמנין (עגלולא) בגלותא רביעאה רד בגין בת יחידה כלה דילך דנפלה הה"ד (עמוס ה) נפלה לא חוסיף קום • ומייד דאנת נחית בגייעה תקום עלך והאי (איהו) השבת אבדה והאי אורייתא דאחגליא על ירך האי (איהו) השבת אבדה דילך דלאו למגנא אחגליא לך אורייתא יתיר מכל ישראל ואסתלקת לגבך כמיא דבאר דאסתלקו לגבך ולא לאבהן ולא לבר נש דהא צאר מכת אדוניה ואורייתא דא אסמר עלה (צמדבר כא) ומשם בארה היא הבאר וגו' •

רמח"ל שורשי המצוות

הכלל הנ"א – באבידה, ובה ב' מצות, א' מ"ע וא' מ"ל"ת.

א' - להשיב את האבידה. ב' - שלא להתעלם ממנה.²

שרש זה הוא סוד המלכות הגולה בתוך הקליפות, וביחוד כלת משה שהיא נקראת אובדת ממש וצריך להחזירה לבעלה, ותיקון זה בהשבת אבדה לישראל. וכבר ידעת שיש לכל א' מישראל חלק בה, על כן נקראת אבדת אחיך (דברים כב, ג), והנה צריך לתקן תיקון זה מי שיבא לידו ואסור שיתעלם ממנה.